

Ajuntament de Terrassa

Extracte de la sessió ordinària realitzada per l'Ajuntament de Terrassa en ple el dia 28 de gener de 2016. Acta completa en:

https://seuelectronica.terrassa.cat/c/document_library/get_file?uuid=c5237ec7-adbd-4ea0-a781-7dcfd39344f0&groupId=16

Resolució en suport als afectats per les Síndromes de Sensibilització Central:

La Fibromiàlgia (FM), l'Encefalomièlitis Miàlgica (EM/SFC), la Sensibilitat Química Múltiple (SQM) i l'Electrohipersensibilitat (EH) són malalties englobades en les Síndromes de Sensibilització Central (en endavant SSC). Segons juristes de reconegut prestigi en aquest camp, els malalts de SSC, que representen el 3,5% de la població, unes 250.000 persones, són els més desatsos a Catalunya. Fent una extrapolació directa de les dades de Catalunya, i tenint en compte la població de més de 20 anys, a Terrassa podrien estar afectades unes 5.850 persones. Habitualment emmalalteixen, entre els 20 i 30 anys d'edat (encara que també es poden donar casos durant la infantesa i l'adolescència).

Aquestes malalties orgàniques tenen greus conseqüències sobre les capacitats físiques i cognitives dels afectats, podent resultar molt invalidants i excloents a tots els nivells, limitant greument la vida de les persones afectades i les seves famílies (a nivell personal, social, familiar, laboral...), en especial la dels afectats per SQM i/o EH, els quals han de viure aïllats.

Els malalts i les seves famílies, tots ells ciutadans, adults i nens, tenen un alt grau de vulnerabilitat social i econòmica. El 80% estan massa malalts per a poder fer una mínima activitat quotidiana i no estan capacitats per a poder treballar. I no només no tenen aquesta capacitat laboral, sinó que veuen com, sistemàticament, són denegades les incapacitats laborals permanents que per dret, i per desgràcia, haurien de tenir concedides; pensions que els permetrien sobreviure. Tot això els duu a una situació d'exclusió social perillosa: precarietat, abandonament, aïllament, inseguretat alimentària, desnonaments, que no fan res més que empitjorar la seva situació.

Solament un 5% dels malalts dels SSC es recuperen i la resta tenen un mal pronòstic. Actualment, 21 anys després que aquestes malalties es comencessin a tractar a Catalunya, les malalties i malalts de SSC es troben en situació de precarietat i d'exclusió sanitària i social.

Pels motius expressats anteriorment proposem al Ple els següents ACORDS:

PRIMER. Crear un grup de treball amb les entitats d'afectats i experts per proposar, estudiar, acordar i desenvolupar un programa de suport específic als afectats de SSC de la ciutat de Terrassa, i les seves famílies, que inclogui actuacions en els següents àmbits:

1. Diagnosi de l'abast del problema a la nostra ciutat, del nombre de possibles persones afectades, objectivant quina és la seva situació i quines són les principals necessitats específiques.

2. Actuació dels Serveis Socials per a atendre a les persones afectades per SSC.

3. Ajuts d'urgència social per a necessitats bàsiques com l'alimentació, l'aigua o l'habitatge.

4. Espais blancs/verds en el municipi i alguns edificis municipals, lliures de xenobiòtics i d'ones electro-magnètiques.

5. Eliminació progressiva, en la mesura que tècnicament sigui possible, de l'ús de qualsevol pesticida en el terme municipal, i establiment de protocols de comunicació a les persones afectades de les mesures preventives i dels llocs i dies d'aplicació.

6. Atenció de les persones amb SSC, en especial amb SQM i/o EH, afectades per desnonament o que es veuen obligades a marxar de casa seva per la impossibilitat de poder-hi viure, i anàlisi de recursos habitacionals alternatius.

7. Formació de les treballadores i els treballadors socials i educadores i educadors socials sobre SSC i la seva realitat social, sanitària i econòmica.

8. Informació i sensibilització per a treballar el coneixement de les malalties per part de la ciutadania, en general, i els treballadors públics, en particular, amb l'objectiu d'eliminar l'estigma social que acompanya a aquestes malalties.

9. Revisar el protocol de forma específica per l'adaptació dels llocs de treball per a les treballadores i els treballadors municipals afectats per SSC i mesures específiques de suport a aquests durant els brots que pateixen, com ara la flexibilització d'horaris laborals, el teletreball, l'aparcament preferent o la remuneració en cas de baixa.

SEGON. Establir que la proposta de programa de suport específic, i les corresponents accions pràctiques que se'n deriven, ha d'estar llest el 30 de novembre de 2016 per a la seva aprovació i implementació pràctica i efectiva, que quedarà supeditada a l'aprovació del pressupost corresponent. Dit programa es revisarà i actualitzarà anualment per part dels tècnics de l'Ajuntament i els representats de les persones afectades.

TERCER. Notificar a les associacions que representen a les persones afectades, la creació del grup de treball, el programa de suport aprovat i les mesures que es vagin implementant.

QUART. Sol·licitar a la Generalitat de Catalunya i al Govern d'Espanya, en l'àmbit de les seves competències, a que impulsin un programa de suport específic per a totes les persones afectades per SSC, unes 250.00 persones a Catalunya, unes 5.850 a la ciutat de Terrassa.

CINQUÈ. Sol·licitar a la Generalitat de Catalunya i al Govern d'Espanya, en l'àmbit de les seves competències, a que reconeixin als afectats per SSC l'accés real i efectiu als serveis sanitaris i socials públics existents i elaborin campanyes d'informació i sensibilització per a treballar el coneixement de les malalties per part de la ciutadania, en general, i els treballadors públics, en particular, amb l'objectiu d'eliminar l'estigma social que acompanya a aquestes malalties.

SISÈ. Sol·licitar a la Generalitat de Catalunya i al Govern d'Espanya, en l'àmbit de les seves competències, que reconeixin les incapacitats laborals que pateixen les persones afectades i se'ls hi concedeixin les prestacions que corresponen a cada cas.

SETÈ. Traslladar aquest acord, i la solidaritat de la ciutat amb els afectats per les Síndromes de Sensibilització Central, a les associacions que els representen.

VUITÈ. Traslladar aquest acord al Govern de la Generalitat de Catalunya i al Govern d'Espanya.

Extracto de la sesión ordinaria del Ayuntamiento de Terrassa en pleno del 28 de enero de 2016. Acta completa en:

https://seuelectronica.terrassa.cat/c/document_library/get_file?uuid=c5237ec7-adbd-4ea0-a781-7dcfd39344f0&groupId=16

Resolució en apoyo a los afectados por los Síndromes de Sensibilización Central:

La Fibromialgia (FM), la Encefalomiелitis Mialgica (ME/SFC), la Sensibilidad Química Múltiple (SQM) y la Electrohipersensibilidad (EHS) son enfermedades englobadas en los Síndromes de Sensibilización Central (en adelante SSC). Según juristas de reconocido prestigio en este campo, los enfermos de SSC, que representan el 3,5% de la población, unas 250.000 personas, son los más desatendidos en Cataluña. Haciendo una extrapolación directa de los datos de Cataluña, y teniendo en cuenta la población de más de 20 años, en Terrassa podrían estar afectadas unas 5.850 personas. Habitualmente enferman, entre los 20 y 30 años de edad (aunque también se pueden dar casos durante la niñez y la adolescencia).

Estas enfermedades orgánicas tienen graves consecuencias sobre las capacidades físicas y cognitivas de los afectados, pudiendo resultar muy invalidantes y excluyentes a todos los niveles, limitando gravemente la vida de las personas afectadas y sus familias (a nivel personal, social, familiar, laboral...), en especial la de los afectados por SQM y/o EHS, los cuales tienen que vivir aislados.

Los enfermos y sus familias, todos ellos ciudadanos, adultos y niños, tienen un alto grado de vulnerabilidad social y económica. El 80% están demasiados enfermos para poder hacer una mínima actividad cotidiana y no están capacitados para poder trabajar. Y no sólo no tienen esta capacidad laboral, sino que ven como, sistemáticamente, son denegadas las incapacidades laborales permanentes que por derecho, y por desgracia, tendrían que tener concedidas; pensiones que los permitirían sobrevivir. Todo esto los lleva a una situación de exclusión social peligrosa: precariedad, abandono, aislamiento, inseguridad alimentaria, desahucios, que no hacen nada más que empeorar su situación.

Solamente un 5% de los enfermos de los SSC se recuperan y el resto tiene un mal pronóstico. Actualmente, 21 años después de que estas enfermedades se empezaran a tratar en Cataluña, las enfermas y enfermos de SSC se encuentran en situación de precariedad y de exclusión sanitaria y social.

Por los motivos expresados anteriormente proponemos al Pleno los siguientes ACUERDOS:

PRIMERO. Crear un grupo de trabajo con las entidades de afectados y expertos para proponer, estudiar, acordar y desarrollar un programa de apoyo específico a los afectados de SSC de la ciudad de Terrassa, y sus familias, que incluya actuaciones en los siguientes ámbitos:

1. Diagnóstico del alcance del problema en nuestra ciudad, del número de posibles personas afectadas, objetivando cuál es su situación y cuáles son las principales necesidades específicas.
2. Actuación de los Servicios Sociales para atender a las personas afectadas por SSC.
3. Ayudas de urgencia social para necesidades básicas como la alimentación, el agua o la vivienda.
4. Espacios blancos/verdes en el municipio y algunos edificios municipales, libres de xenobióticos y de ondas electro-magnéticas.
5. Eliminación progresiva, en la medida que técnicamente sea posible, del uso de cualquier pesticida en el término municipal, y establecimiento de protocolos de comunicación a las personas afectadas de las medidas preventivas y de los lugares y días de aplicación.
6. Atención de las personas con SSC, en especial con SQM y/o EHS, afectadas por desahucio o que se ven obligadas a marchar de sus casas por la imposibilidad de poder vivir, y análisis de recursos habitacionales alternativos.
7. Formación de las trabajadoras y los trabajadores sociales y educadoras y educadores sociales sobre SSC y su realidad social, sanitaria y económica.
8. Información y sensibilización para trabajar el conocimiento de las enfermedades por parte de la ciudadanía, en general, y los trabajadores públicos, en particular, con el objetivo de eliminar el estigma social que acompaña a estas enfermedades.
9. Revisar el protocolo de forma específica por la adaptación de los puestos de trabajo para las trabajadoras y los trabajadores municipales afectados por SSC y medidas específicas de apoyo a estos durante los brotes que sufren, como por ejemplo la flexibilización de horarios laborales, el teletrabajo, el aparcamiento preferente o la remuneración en caso de baja.

SEGUNDO. Establecer que la propuesta de programa de apoyo específico, y las correspondientes acciones prácticas que se derivan, tiene que estar listo el 30 de noviembre de 2016 para su aprobación e implementación práctica y efectiva, que quedará supeditada a la aprobación del presupuesto correspondiente. Dicho programa se revisará y actualizará anualmente por parte de los técnicos del Ayuntamiento y los representados de las personas afectadas.

TERCERO. Notificar a las asociaciones que representan a las personas afectadas, la creación del grupo de trabajo, el programa de apoyo aprobado y las medidas que se vayan implementando.

QUART. Solicitar a la Generalitat de Catalunya y al Gobierno de España, en el ámbito de sus competencias, a que impulsen un programa de apoyo específico para todas las personas afectadas por SSC, unas 250.00 personas en Catalunya, unas 5.850 a la ciudad de Terrassa.

QUINTO. Solicitar a la Generalitat de Catalunya y al Gobierno de España, en el ámbito de sus competencias, a que reconozcan a los afectados por SSC el acceso real y efectivo a los servicios sanitarios y sociales públicos existentes y elaboren campañas de información y sensibilización

para trabajar el conocimiento de las enfermedades por parte de la ciudadanía, en general, y los trabajadores públicos, en particular, con el objetivo de eliminar el estigma social que acompaña a estas enfermedades.

SEXTO. Solicitar a la Generalitat de Cataluña y al Gobierno de España, en el ámbito de sus competencias, que reconozcan las incapacidades laborales que sufren las personas afectadas y se les concedan las prestaciones que corresponden a cada caso.

SÉPTIMO. Trasladar este acuerdo, y la solidaridad de la ciudad con los afectados por los Síndromes de Sensibilización Central, a las asociaciones que los representan.

OCTAVO. Trasladar este acuerdo al Gobierno de la Generalitat de Cataluña y al Gobierno de España.